

ת"פ 29812/10-16 - מדינת ישראל נגד ה'ח'י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 29812-10-16 מדינת ישראל נ' ח'י

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליה הרצוג
נגד
ה'ח'י הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 18.12.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע, לפי כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:
 - א. תקיפה חובלנית של בת זוג, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל;
2. לפי המוסכם, הנאשם הופנה לשירות המבחן, והוגשו בעניינו תסקירים מיום 2.7.18 ו-4.11.18: השירות מתייחס לתהליך טיפולי בו החל הנאשם ביולי 2018, וממליץ לנקוט באפיק שיקומי של מאסר מותנה וצו מבחן.
3. היום 6.11.18 טענו הצדדים לעונש:

התביעה עתרה לעונש של עשרה חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, וכן למאסר מותנה, קנס ופיצוי;

ההגנה ביקשה לאמץ המלצתו של שירות המבחן;

מעשי הנאשם:

4. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והנפגעת בני זוג במשך כשש שנים, והנפגעת עבדה בחנות בקניון הרצליה.
5. ביום 26.6.16 התקשר הנאשם למתלוננת וביקש שתבוא אליו, אך המתלוננת סירבה ואמרה לנאשם שהיא הולכת לעבודה. בתגובה איים הנאשם על המתלוננת, שאם לא תבוא אליו, "יחכה לה כבר משהו לא טוב

עמוד 1

בעבודה".

6. בהמשך הגיע הנאשם לקניון, התקשר למתלוננת, ביקש ממנה לצאת מהחנות ואז הכה בראשה בידו תוך שהוא מחזיק את הטלפון שלו, וכך גרם לה לחתך מדמם בראשה שהצריך טיפול רפואי [תע/2].

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

7. עבירות האיומים והתקיפה בוצעו כשהן שלובות זו בזו ליצירת "אירוע עבירה" אחד. המתחם יקבע אפוא כאחד, כשהעבירה הדומיננטית בקביעתו היא עבירת התקיפה.

8. הערכים עליהם מגנה עבירת התקיפה החובלנית הם שמירת החיים והבריאות, וכן כיבוד האוטונומיה של האדם על גופו כחלק מכבודו כאדם. חומרת הפגיעה קשה יותר כשמדובר באלימות כלפי בת-זוג, הכרוכה גם בהפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקרוע בין האלימות שמופעלת נגדו לבין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד.

9. עבירת האיומים באה להגן על שלווה הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בעקיפין, מגנה עבירה זו על ערך נוסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מ.י.** (1989)).

10. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים המוגנים, כשביקש להכפיף את רצון הנפגעת לרצונו-שלו, וכשחבל בה. הנזק הקונקרטי הפיזי התמצה בחתך בראשה של הנפגעת, אך אין להתעלם גם מתחושות הכאב, הפחד והעלבון שחשה בוודאי הנפגעת. הנזק הפוטנציאלי חמור אף יותר.

11. מנגד, לפי חוות דעתו של פסיכיאטר מיום 15.3.17, הנאשם סבל מהפרעה פוסט-טראומטית שממאפייניה גם עצבנות, מצב רוח ירוד, הפרעות שינה וסיוטים [נע/2]. נראה, שמצב זה תרם תרומתו להתפרצות האלימה של הנאשם, ויובא בחשבון.

12. הענישה הנוהגת במקרים של תקיפה חובלנית בת-זוג, שלא גרמה לחבלה קשה או מתמדת, ולא בוצעה על רקע של "טרור בייתי" מגוונת למדי, אך ניתן לזהות קו מרכזי בפסיקה ולפיו המתחם המקובל נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר. מתחם זה יפה גם לעניינו.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

13. הנאשם יליד 1989, רווק, סיים 13 שנות לימוד במגמת מכונאות רכב ועבד כמלגן עד לחודש ינואר 2016: אז נפצע הנאשם בתאונת דרכים, רגלו השמאלית נקטעה, והוא סובל ממצב נפשי מדורדר ומתסמינים פוסט טראומטיים קשים [נע/1]. מצבו הרפואי הוביל להכרה במאה אחוז נכות צמיתה, והשנה קיבל גם אישור לצריכת קנאביס רפואי. הנאשם מטופל על-ידי משפחתו התומכת.

14. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, לרבות הרשעה משנת 2008 בעבירות פציעה וחבלה חמורה, בגינה נדון

לשנתיים מאסר [תע/1]. עם-זאת, מדובר בעבר רחוק מאוד בזמן.

15. הנאשם נוטל אחריות מלאה על המעשה ומכיר שבכך שהשליך על הנפגעת תחושות של כעס, מצוקה וחשש שתעזוב אותו. לאחר המעשה נותק הקשר של הנאשם עם הנפגעת.

16. להערכת שירות המבחן, רמת הסיכון להישנות העבירות פחתה, אולם נדרשה התערבות טיפולית. הנאשם קיבל את עצת השירות ונרתם לתהליך טיפולי שעיקרו חיזוק יכולתו לשלוט ברגשותיו ובהתנהגותו, אך גם חיזוק יכולתו להתמודד עם קשייו.

17. לחובת הנאשם עומד עבר מכביד ורלוונטי של עבירות אלימות, אך במצבו היום נראה שהסיכון ממנו פחת מאוד. לזכותו יעמדו מצבו הנפשי הרעוע, שהופך אפשרות מאסר לפוגענית במיוחד; נטילת האחריות, יחד עם נכונות לביקורת עצמית; וההשקעה בטיפול, שאכן מניב פירות.

18. אקבל אפוא את המלצת שירות המבחן לענישה מרתיעה ושיקומית, אך אוסיף עליה את פיצוי הנפגעת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים;
- ב. פיצוי לנפגעת, עדת תביעה 10 בכתב האישום, בסך של 3,000 ₪: הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.12.18, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי. לא ישולם הפיצוי במועדו, יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום האירוע 26.6.16 ועד ליום התשלום המלא בפועל;
- ג. צו מבחן למשך שנה מהיום, כשהנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן;
- ב. מוצגים יועברו להחלטת קצין משטרה;
- ג. אם הופקד פיקדון בתיק זה או בתיק קשור, יושב לנאשם;

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשע"ט, 06 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.

